

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Aliud eiusdem auctoris argumentum ex peccato Saulis, parcentis Amalec.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

ria, & non comprehendens, præsertim si exorbitet à jure communi (quæ enim verò observatio est admodum opportuna pro eo statu) personas in eo non nominatas, nec non præcepti non potentis obligare in materia levi sub culpa gravi. Quid inquam moramur? Quando certum in primis est præceptum illud fuisse Adamo cum Eva commune, fatente ipsa Eva, *Genes. 2. 3. Præcepit nobis Deus, ne comederemus*; Et certum pariter est ex definitione Concilii Tridentini præcepto eidem adjunctam à Deo fuisse comminationem pœnæ, quæ soli rependitur peccato lethali, ut patet ex ejus verbis, *sess. 5. in decret. de pec. orig. can. 1. Si quis non confitetur primum hominem Adam, cum mandatum Dei, &c. incurrisseque, per offensam prævaricationis hujusmodi, iram & indignationem Dei, atque idem mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captivitatem sub ejus potestate, qui mortis deinde habuit imperium, hoc est Diaboli, &c. Anathema sit.* Omitto plura dicere, & excuso, quod tam multa dixerim; quia nimirum volui, manifesta hujus argumenti dissonantia, superfedere à reliquis ejusdem Auctoris argumentis, præter hoc aliud simile præcedenti.

Aliud ejusdem Auctoris argumentum ex peccato Sauli parcentis Amalec.

ART. VII. **P**roponit nimirum secundo loco peccatum Sauli ex 1. Reg. 15. ubi præmittitur primò præceptum impositum Sauli per Samuellem nomine Dei, deletionis, & totalis exterminio Amalec, gentis rebellis Deo, & inimicæ populo Dei Israël: Nunc ergo vade, & percutite Amalec, & demolite universa ejus. Non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid, sed interfice à viro usque ad mulierem, & parvulum, atque lactentem, bovem & ovem, camelum, & asinum. Sequitur deinde aggressio, & victoria Saulis adversus Amalec, cum internectione vulgi, & demolitione rerum vilium, avectis verò à milite pretiosis quibusque, ac pulchris, & Rege Agag servato incolum: Et pepercit Saul, & populus Agag, & optimis gregibus ovium, & armentorum, & vestibus, & arietibus, & universis, quæ pulchra erant, nec voluerunt perdere ea; quidquid vero vile fuit, ac reprobum, hoc demoliti sunt. Clauditur demum narratio reprobatione hujus facti, & indignatione Dei adversus Saulem propter tam magnum, tamque manifestum peccatum. Quæ reprobatio, & indignatio occupat totum reliquum caput illud à vers. 10. ad 35. & incipit his verbis: Factum est autem verbum Domini ad Samuel dicens: Ponit me, quod constituerim Saul Regem, quia dereliquit me, & verba mea opere non implevit.

ART. VIII. Subdit jam R. P. Mercorus Saulem habuisse opinionem probabilem de honestate eorum, quæ fecit, seu quod ea omnia sibi licerent, solumque proinde peccavisse, quia opposita opinio erat probabilior. Majorem istam probabilitatem non probat, quia Saul consideravit præceptum divinum sibi à Samuele intimatum, non potuisse esse novum, nec diversum ab oraculo divino, quod fuerat registratum à Moysè ad perpetuam rei memoriam, *Exod. 17. 14. ubi dicit Deus: Delebo me-*

moriā Amalec sub celo. illud autem oraculum non videtur probabiliter (verba sunt Mercori) præteriri de delenda memoria, quam de delenda sententia Amalecitarum. Quia videlicet erat scriptum in characteribus ambiguis, & non magis significativum deletionem memoriæ, quam deletionem malitiae. Quam in rem notat ex Sixto Sen. lib. 3. Methodo secundum, antiquos Hebræos non fuisse in scribendis vocibus ullis, sed solis consonantibus, quia hinc oriebantur frequentes errores in interpretatione sacri textus, adinventi postea fuisse prout quibus cuique consonanti opportunè subijunctum vocalem, sensus ubique legitimus redderetur prædicto, ob defectum pro tunc, & vocalium, & punctorum vicevocalium, atque bene intelligi potuisse, tum deletionem memoriæ, tum deletionem masculi, uti idem Sixtus inibi ostendit, & etiam transcribit Mercorus, atque idem Saulem probabiliter opinatum fuisse, se nihil acturum contra præceptum, si deletis masculis Amalecitis asservaret, uti asseravit, res eorum omnes pretiosas & pulchras. Quia equidem de causa Rabin aliqui excusant Saulem à transgressione præcepti, uti memorat idem Sixtus eodem in loco.

ART. IX. Confirmat Mercorus istam Saulem probabilitatem. Primum enim si servavit verum Regem Agag, id fuit ad magnificentiam triumphis propter gloriam populi Dei, & ut interitus caritate, an post triumphum occideretur Rex, servata sunt pecora, id fuit ad immolandum Deo, & aliter ea, vel demoliri gladio in prælio, vel consumi igne in altari; si denique servatæ sunt vestes, & alia pretiosa, id rationabiliter permittitur utilitibus loco stipendii, eò vel maxime, quia verba illa præcepti, *Non concupiscas ex rebus ipsius aliquid*, non habentur in textu Hebræo, & propterea sunt expressa obelo in nostra Vulgata. Accedit hoc contra fuisse mala, quia prohibita, non verò proba, quia mala, atque in hoc genere patet amplior benignæ interpretationi locus. Accedit rursum, quod verbis excusatoriis Saulis innoteat, hac illius probabilitate nixum fuisse. Dicit enim vers. 25. *Agag Regem Amalec, & Amalec interfeci.* Tunc nota de prada populus oves, & boves, primitias eorum, prædictæ sunt, ut immoler Domino Deo suo in Gaba. Accedit denique rationes ponderatas pro Saule esse magis probabiles, quam quæ adducuntur pro peccato vulum veniali, ex comestione ovorum, & latione rerum absque privilegio, tempore Quadragesimæ: pro licita inductione ad jurandum falsum, quod à juramento putatur verum; pro liberatione legatarum non resolvendi, ultra centum annos, legatum prius perpetuum, quæ tamen, & similia vulgantur in libro tanquam probabilia. Habuit igitur Saul opinionem pro se probabilem, & tamen certo peccavit lethaliter.
